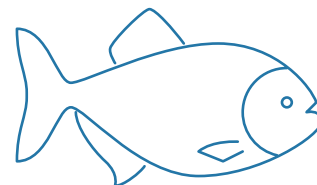
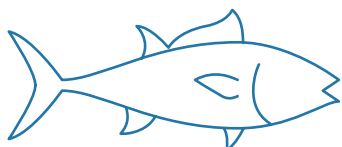
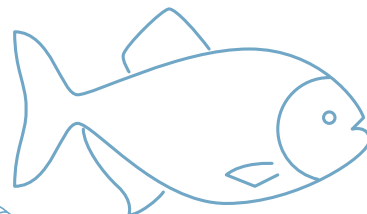
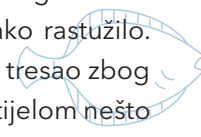
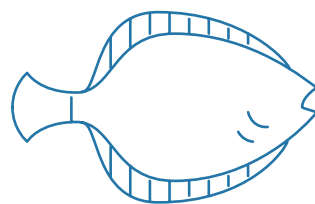

Velika tajna ribara Šime

Otok Pag poznat je po lijepim plažama, ukusnom paškom siru i diljem svijeta prepoznatoj paškoj čipki. Međutim, poznat je i po dobrom ribaru Šimi koji živi na otoku. On je glavni otočki ribar koji već 30 godina neumorno svaki dan lovi ribu, bez obzira na vremenske prilike i neprilike. Njegovom ribom opskrbljuju se restorani, hrane se stanovnici Paga, ali i jedan poseban dječak Lovre. Šime i Lovre postali su prijatelji zahvaljujući ribi. Svakog utorka i petka ujutro Lovre čeka ribara Šimu na rivi da od njega kupi svježiu ribu. No, nije uvijek bilo tako. Lovre je oduvijek bio izbirljiv dječak kada je hrana u pitanju.

Njegova majka Sara, cijele bi dane provodila za stolom pokušavajući Lovru nagovoriti da pojede zajuttrak, ručak i večeru. Taman kada bi došlo vrijeme večere, Lovre bi završio sa svojim ručkom. Majka je bila svjesna da Lovre treba jesti raznoliku hranu, voće, povrće, žitarice, mahunarke i ribu kako bi bio zdrav i snažan dječak. Međutim, Lovrinoj tvrdoglavosti nije bilo kraja. Sve dok se jednog dana nije razbolio. Grlo ga je toliko boljelo da nije mogao gutati niti pričati, a kamoli plivati u moru sa svojim prijateljima što ga je jako rastužilo. Imao je osjećaj da mu je glava velika poput bubnja, a cijelu se noć tresao zbog groznice i visoke temperature. Lovre je tada shvatio da s njegovim tijelom nešto nije u redu. Kroz glavu su mu prolazile brojne rečenice njegove majke „trebaš jesti voće i povrće ono je izvor vitamina i minerala“, „molim te pojedi barem malo skuše koju sam pripremila za ručak, ona će ti dati snagu i dobre masnoće“, „pojedi malo orašastih plodova umjesto tih grickalica“. Cijelu noć nije mogao zaspati od straha i bolova.

Jutro nakon neprospavane noći, na vrata je pozvonio najbolji prijatelj Lovrinog oca, ribar Šime. Lovrin otac Ivan, rekao je Šimi kako se Lovre jako razbolio. Ribar Šime odlučio mu je donijeti slasnu ribu koju je netom prije ulovio. Bilo je tu srdela, skuša, inćuna i palamide. Šime je rekao Sari da mu danas za ručak pripremi toplu riblju juhu, skušu s blitvom, krumpirom i maslinovim ulje te salatu od rajčice. Otac je brzo otišao očistiti ribu, a majka, iako je znala da je Lovre izbirljiv, prionula je poslu kako bi mu sve pripremila.

Lovre je te noći shvatio da više ne smije biti izbirljiv kada je riječ o hrani jer to šteti njegovom zdravlju. Iako mu je bilo teško, pojeo je sve što mu je majka pripremila. Nakon toga je shvatio da je raznovrsna prehrana jako ukusna, ali i važna. Odmah se osjećao puno bolje. Kako su dani prolazili njegova prehrana bila je sve šarenija. Lovre je imao više energije te je postao najbolji na satovima tjelesnog.

Jednog utorka dočekaio je ribara Šimu na rivi jer je znao da će doći iz noćnog lova. Zahvalio mu se što ga je svojom slasnom ribom spasio od bolesti. Šime je bio jako sretan što mu je pomogao. Od toga dana Lovre i Šime postali su dobri prijatelji. Lovre bi ponekad išao u lov na ribu što ga je posebno veselilo i zabavljalo. Čak je postao pravi riblji znalac, naučio je koje sve vrste riba postoje i tako otkrio sve tajne Jadranskog mora.

Osim što je lovio ribu, Lovre bi ju ponekad i pripremao sa svojom majkom Sarom i ocem Ivanom. Hrana je postala zabavna i zanimljiva tema o kojoj cijela obitelj zajedno rado razgovara i koju zajedno priprema. Lovri je prehrana postala šarenija i primijetio je kako više nema problema sa zdravljem.

